

nekažnjeno sprovode hajke protiv ljudi, objavljuju neproverene informacije i često su sredstvo u borbi protiv opozicionih političara ili javnih ličnosti koje ne podržavaju vladajuće stranke.

Sloboda mirnog okupljanja.

1. Pravo na slobodu mirnog okupljanja regulisano je u Ustavu Republike Srbije koji predviđa da je mirno okupljanje građana slobodno i da okupljanje u zatvorenom prostoru ne podleže odobrenju, niti prijavljivanju. Zborovi, demonstracije i druga okupljanja građana na otvorenom prostoru prijavljuju se državnom organu.

Zakon o okupljanju građana usvojen je još 1992. godine i mada je nekoliko puta menjan, još uvek sadrži veoma zastarela rešenja koja nisu u saglasnosti sa međunarodnim standardima pa čak i sa relevantnom ustavnom odredbom. Ministarstvo unutrašnjih poslova je 2014. godine izradilo novi nacrt Zakona o mirnim okupljanjima. Novi Zakon se nije našao u skupštinskoj proceduri do kraja godine.

2. Uopštene zabrane za okupljanja na pojedinim mestima kakve poznaje Zakon o okupljanju građana nisu u skladu niti s Ustavom, niti s međunarodnim standardima. Zakon takođe predviđa da će opštine i gradovi odrediti koji prostori se smatraju primerenim za okupljanje. Zakon nepotrebno ograničava skupove u pokretu tako što propisuje da se skupovi koji se održavaju na prostoru na kome se odvija javni saobraćaj mogu odvijati samo neprekinutim kretanjem.

3. Prijava skupa služi da se vlasti obaveste o održavanju skupa, a organizator ne mora da čeka da po podnošenju prijave dobije odobrenje za okupljanje, što znači da u Srbiji postoji sistem obaveštenja, a ne dozvole. Zakon ne traži od organizatora da nabave različita odobrenja od komunalnih organa ali se to u praksi traži na osnovu propisa lokalnih samouprava, čime se dolazi u situaciju da komunalni organi nekada praktično odlučuju o održavanju okupljanja.

4. Zakon predviđa da policija može da zabrani održavanje javnog skupa ukoliko smatra da bi okupljanje dovelo do ugrožavanja zdravlja, javnog morala ili bezbednosti ljudi i imovine ili ometanja javnog saobraćaja ili kada se radi o skupu koji je usmeren na nasilno menjanje Ustavom utvrđenog poretka, narušavanje teritorijalne celokupnosti i nezavisnosti Republike Srbije, kršenje Ustavom zajamčenih sloboda i prava čoveka i građanina, izazivanje i podsticanje nacionalne, rasne i verske netrpeljivosti i mržnje.

5. Prvi put posle 2010. godine, održana je Parada ponosa u Beogradu 28. septembra. Organizatori su bili pozvani na sastanke u Skupštinu grada Beograda koji su se održavali svake srede i koji su, prema njihovim rečima, dosta pomogli u organizaciji Parade ponosa. Paradu ponosa, na kojoj je bilo između 1.000 i 1.500 učesnika, obezbeđivao je veliki broj pripadnika policije i žandarmerije. Jake policijske snage sa opremom za razbijanje demonstracija blokirale su centar Beograda.

Za vreme održavanja Parade ponosa nisu održane kontrademonstracije već je pokret „Dveri“, koji se protivio održavanju Parade, organizovao skup u subotu uveče 27. septembra. Nakon što je Parada ponosa već bila završena 28. septembra popodne, pristalice pokreta „Dveri“ su se okupili na molebanu u Hramu Svetog Save odakle su šetali do Saborne crkve. I ovaj skup je protekao bez incidenata.